

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 192.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g01-shoot-d1e53220.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Grundtvig:

Det er bleven bemærket af den ærede Rigsdagsmand for Kjøge (Krieger), at man i constitutionelle Stater alene burde fæste Øjet på Personer og ikke blot på Gjenstande eller Forholdsregler. Der er kun een constitutionel Stat, som jeg kjender noget nærmere til; men det er også den, der af Erfaring kjender meest til det constitutionelle Liv, det er England, og det er vist, at der er netop Løsenet: „Forholdsregler og ikke Personer“. Hvad nærværende Spørgsmål og nærværende Øjeblik angår, da skulde jeg troe, at, som af det kongevalgte Medlem, der nys talte, er udhævet, det må være vigtigt for Landet og Folket, særdeles vigtigt i dette Øjeblik, da en Ministerkrisis sandsynligviis er indtrådt, at erfare, hvad det er, hvorom der hersker så ulige Meninger i Ministeriet eller imellem Majestæten og Ministrene, som gjøre det nødvendigt, at et Ministerskifte enten ganske eller for endeel finder Sted. Jeg mener, at det vilde være en besynderlig Forbeholdenhed eller en besynderlig Beskedenhed, dersom Nogen af os vilde sige, at der var Intet i de nærværende Forhold, vi turde nævne, der var af langt større Vigtighed end nogen Person. Jeg mener, at der i Danmarks Stilling for Øjeblikket, indviklet i en livsfarlig Krig mod udvortes Overmagt, Danmark, hånet og krænket på det Yderste der, hvor Danmarks Konge endnu nævnes som Herre; jeg mener, at der i denne Stilling er Noget, som må lære enhver Dannemand ikke at see på Personer, uden forsåvidt de ere uopløseligt forbundne med den store Stilling, den farlige Stilling, hvori Riget befinder sig, og således, for at tage en bestemt Gjenstand, som det aldrig kunde falde mig ind at frygte for at nævne, skal jeg tage den besynderlige Våbenstilstand, denne Våbenstilstand fra Danmarks Side, medens det er overladt vore Fjender ved Ord og Gjerning på det Dybeste at krænke og forhåne Alt hvad Dansk nævnes kan. Jeg mener, at det vilde være forunderligt, om nogen Dannemand skulde frygte for at tale derom, om den såkaldte Våbenstilstand, den gruelige Tilstand, hvori Danmark befinder sig, livsfarlig tillige fordi den gjælder Landets Grændse, — frygte for at sige, at det er dette, som alle Dannemænd mene, at her er Spørgsmål om; at det er det, der har forårsaget Ministerkrisen; thi det, det kommer an på, er, om Landet har Interesse og Folket Deeltagelse for Ministeriet, ikke om den ene eller den anden Person får Ministernavn eller kommer til at sidde på Ministerbænken og bestyrer de løbende Forretninger. Det er det, der må være det Afgjørende, om vi have et Ministerium, som ikke længer forventer at kunne gennemføre, hvad både det og hele Folket have erklæret at ville, nemlig med Danmarks hele Kraft at dæmpe det ugudelige og lovløse Oprør i Hertugdømmene, skaffe Kongen fuld Rådighed over Slesvig og frelse vore danske Brødre fra den dybe Forhånelse, fra den gruelige Tilstand, hvori de fremfor alt ved Våbenstilstanden ere satte, og hvori vi, hvis de ikke ere Heroer og Martyrer, måe vente, at de ville tabe deres Deeltagelse for vor hellige Sag og omsider, trættede og utålmodige, kaste sig i deres Arme, som kunne handle, og ikke længere ville høre på os, som kun kunne tale.